

període d'implantació del pla d'estudis a què es refereix el paràgraf segon de l'apartat 1 de l'article 1, la Universitat ha de sotmetre a avaluació de l'Agència Nacional d'Avaluació de la Qualitat i Acreditació el desenvolupament efectiu dels ensenyaments corresponents.

Article 3. Expedició del títol.

El títol al qual es refereix l'apartat 1 de l'article 1 l'expedeix el rector de la Universitat Autònoma de Barcelona, d'acord amb el que estableixen l'apartat 2 de l'article 34 de la Llei orgànica 6/2001, de 21 de desembre, i altres normes vigents, amb expressa menció d'aquest Reial decret que homologa el títol.

Disposició final primera. *Habilitació per al desplegament reglamentari.*

El ministre d'Educació, Cultura i Esport, en l'àmbit de les seves competències, ha de dictar les disposicions necessàries per al desplegament i l'aplicació d'aquest Reial decret.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 31 d'octubre de 2003.

JUAN CARLOS R.

La ministra d'Educació, Cultura i Esport,
PILAR DEL CASTILLO VERA

CAP DE L'ESTAT

21187 *LLEI ORGÀNICA 14/2003, de 20 de novembre, de reforma de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social, modificada per la Llei orgànica 8/2000, de 22 de desembre; de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local; de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i de la Llei 3/1991, de 10 de gener, de competència deslleial.* («BOE» 279, de 21-11-2003.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots el qui vegeu i entengueu aquesta Llei orgànica. Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei orgànica següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

El 23 de desembre de 2000 es va publicar en el «Butlletí Oficial de l'Estat» la Llei orgànica 8/2000, de 22 de desembre, de reforma de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social, i amb això es va donar resposta a les necessitats plantejades per abordar la immigració com a fet estructural que ha convertit Espanya en un país de destinació dels fluxos migratoris.

L'aprovació d'aquesta Llei orgànica 8/2000 també va respondre a la necessitat d'incorporar els compromisos internacionals assumits per Espanya en aquesta

matèria. Especialment, va ser necessari recollir els principis adoptats pels caps d'Estat i de Govern dels països membres de la Unió Europea en la reunió de 16 i 17 d'octubre de 1999 a Tampere sobre la creació d'un espai de llibertat, seguretat i justícia, així com el cabal comunitari Schengen sobre règim d'entrada, condicions d'expedició de visats, regulació de l'estada dels estrangers, i responsabilitat i sancions a transportistes.

Durant la vigència de la Llei orgànica 8/2000, de reforma de la Llei orgànica 4/2000, han esdevingut diverses circumstàncies que, considerades en conjunt, han plantejant la necessitat d'adaptar aquella als continus canvis d'un fenomen mutable com el migratori. Així, al costat del considerable increment produït del nombre de residents estrangers a Espanya en els últims anys, també s'ha constatat un canvi en les formes en les quals es produeix el fet migratori del qual el nostre país és receptor, canvi que ha generat un coneixement més ampli d'aquest fenomen a fi d'incorporar instruments normatius que possibilitin una ordenació millor i més senzilla dels fluxos migratoris, per facilitar els mitjans a través dels quals s'ha de desenvolupar la immigració respectuosa amb els cursos legals, i reforçar els mecanismes per incidir en la lluita contra la immigració il·legal, cada vegada més organitzada i amb més recursos per aconseguir els seus objectius.

Aquestes circumstàncies, unides a la necessitat, d'una banda, d'adaptar la normativa interna en aquesta matèria a les decisions que durant els dos últims anys s'han pres al si de la Unió Europea, així com, d'altra, d'incorporar determinades consideracions tècniques efectuades pel Tribunal Suprem, han aconsellat revisar diversos aspectes de la legislació vigent sobre estrangeria i immigració.

II

Els objectius que es persegueixen amb aquesta reforma de la legislació vigent són:

1. La millora de la gestió, mitjançant la simplificació dels tràmits administratius, i la del règim jurídic de les situacions dels estrangers a Espanya, així com la determinació dels tipus de visat i els seus efectes, i la lluita contra l'ús fraudulent dels procediments administratius de gestió en aquesta matèria. Tot això a fi d'afavorir la immigració legal i la integració dels estrangers que, d'aquesta manera, accedeixin i resideixin al nostre territori.

2. El reforçament i, en definitiva, la millora dels mitjans i instruments sancionadors que preveu la Llei orgànica 4/2000, modificada per la Llei orgànica 8/2000, per lluitar contra la immigració il·legal i el tràfic d'éssers humans. En aquest sentit, també es potencia la col·laboració amb les companyies de transports pel que fa a disposar de més informació sobre les persones que hagin de ser traslladades fins al territori espanyol. Aquesta informació serveix per millorar l'enfortiment dels instruments disponibles per garantir la seguretat en els transports internacionals, especialment els aeris.

Així mateix, es reforcen els procediments de devolució d'estrangers que accedeixen il·legalment al nostre país, i s'estenen les conductes tipificades d'infraccions greus a totes les persones que, amb ànim de lucre, indueixin, afavoreixen, promoguin o facilitin la immigració clandestina de persones en trànsit o amb destinació a Espanya, o la seva permanència al nostre país.

3. La incorporació de les disposicions aprovades per la Unió Europea sobre exigibilitat de les taxes corresponents a l'expedició de visats, així com sobre sancions a transportistes i reconeixement mutu de les resolucions d'expulsió, per impedir que els estrangers sobre els quals hagin recaigut les resolucions en qualsevol Estat de la Unió, puguin intentar evitar-les mitjançant el trasllat a un altre Estat.

Pel que fa a les taxes per l'expedició de visats, s'incorporen les previsions que conté la Decisió del Consell de 20 de desembre de 2001, que modifica la part VII i l'annex 12 de la Instrucció consular comuna, així com l'annex 14 a) del Manual comú. Les modificacions legislatives introduïdes tenen per objecte adequar la llei interna espanyola a la Decisió del Consell i recullen el canvi de l'objecte del fet imposable de la taxa que, en el cas del visat, passa a ser la tramitació de la sol·licitud del visat.

Pel que fa als transportistes, s'incorporen les previsions que recull la Directiva 2001/51/CE, de 28 de juny de 2001, per la qual es completen les disposicions de l'article 26 del Conveni d'aplicació de l'Acord de Schengen.

Quant a l'execució de resolucions d'expulsió dictades per altres estats membres de la Unió Europea, la nostra normativa s'adapta al que disposa la Directiva 2001/40/CE, de 28 de maig de 2001, relativa al reconeixement mutu de les decisions en matèria d'expulsió de nacionals de països tercers.

També s'incorpora la Directiva 2002/90/CE, de 28 de novembre de 2002, destinada a definir l'ajuda a l'entrada, a la circulació i a l'estada irregulars, per a la qual cosa es perfecciona un dels tipus sancionadors que preveu la Llei.

4. Les incorporacions al text de la Llei orgànica 4/2000, modificada per la Llei orgànica 8/2000, derivades de la sentència del Tribunal Suprem de 23 de març de 2003, relatives a la necessària regulació, en la Llei orgànica esmentada, de determinats preceptes del Reglament d'execució de la Llei orgànica 4/2000, aprovat pel Reial decret 864/2001, de 20 de juliol.

III

Aquesta Llei orgànica conté quatre articles, una disposició addicional única, dues disposicions transitòries, una disposició derogatòria única i tres disposicions finals.

L'article primer, el més extens, recull les modificacions que s'introdueixen en determinats preceptes de la Llei orgànica 4/2000, modificada per la Llei orgànica 8/2000.

L'article segon es limita a recollir una modificació en la disposició derogatòria única de la Llei orgànica 8/2000 esmentada.

L'article tercer modifica la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, als efectes de perfeccionar la informació que conté el padró municipal relativa als estrangers empadronats.

L'article quart introdueix una nova disposició addicional en la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, amb la finalitat d'incorporar al text d'aquesta Llei, amb caràcter exprés, una remissió a la Llei orgànica 4/2000, perquè als procediments que aquesta regula s'apliquin les peculiaritats procedimentals que s'hi introdueixen amb caràcter nou.

L'article cinquè introdueix una modificació en la Llei 3/1991, de 10 de gener, de competència deslleial, en què es considera deslleial la contractació d'estrangers sense autorització per treballar obtinguda de conformitat amb el que disposa la legislació sobre estrangeria.

IV

Les modificacions recollides no afecten ni el catàleg de drets ni l'estructura de la Llei orgànica 4/2000, reformada per la Llei orgànica 8/2000.

En primer lloc, s'ha introduït una modificació per establir l'obligació de proveir-se d'una targeta d'identitat d'estranger, com a document acreditatiu de l'autorització administrativa per residir, i adaptar així la nostra nor-

mativa al Reglament 1030/2002, del Consell, de 13 de juny de 2002.

En matèria de reagrupació familiar, per evitar frau en les «reagrupacions en cadena», s'ha incorporat a la Llei orgànica, com a pressupòsit perquè un resident que ho és en virtut d'una reagrupació prèvia exerceixi aquest dret, el fet que aquest sigui titular d'una autorització de residència independent, així com determinats requisits concrets per exercir la reagrupació familiar en el cas d'ascendents reagrupats prèviament.

També es precisen els casos en què els cònjuges i fills reagrupats poden accedir a una autorització de residència independent, per a la qual cosa en tot cas s'exigeix que tinguin una autorització prèvia per treballar.

D'altra banda, els canvis en matèria de visats persegueixen simplificar la tramitació administrativa, per tal d'afavorir la immigració legal dels estrangers que volen residir a Espanya, mitjançant la supressió de tràmits innecessaris. Així, el visat, una vegada que l'estranger ha entrat a Espanya, l'habilita per romandre en la situació per a la qual se li ha expedid.

En el compliment dels objectius que fixa la reforma, una qüestió bàsica és la de dotar el visat d'una funció addicional nova, que és la de servir d'acreditació documental d'una autorització administrativa prèvia per residir i, si s'escau, treballar a Espanya. D'aquesta manera al visat s'hi lliga un efecte nou: habilitar l'estranger per romandre al nostre país en la situació per a la qual se li ha expedid.

En l'actualitat el visat no té cap efecte, una vegada l'estranger ha entrat a Espanya, i ell mateix ha d'acudir immediatament a les oficines competents per sol·licitar l'autorització corresponent de residència i/o de treball. Amb el nou model, a més de l'anterior, el visat habilita per romandre en el territori nacional en la situació per a la finalitat de la qual s'hagi concedid.

En efecte, si el visat no només serveix per entrar a Espanya, sinó que també habilita per romandre-hi i, si s'escau, per treballar, no té sentit mantenir-ne l'exempció, ja que la concessió no només serviria per eximir d'un requisit d'entrada al nostre país, sinó, també, per eximir de la concessió necessària d'autorització per residir-hi i treballar.

Això no significa que els casos de fet que anteriorment s'emparaven sota la figura de l'exempció de visat quedin sense reflex legal, ja que ara aquests casos s'inclouen en l'àmbit de l'autorització de residència temporal per circumstàncies excepcionals, els perfils de les quals es modifiquen mitjançant la inclusió en la Llei, en uns supòsits de manera concreta i en altres de manera més genèrica, «de casos excepcionals», i s'habilita el reglament per a una regulació més precisa de quines situacions tenen cabuda dins aquest enunciat genèric.

S'introdueix una millora en la regulació dels casos en els quals és procedent la documentació d'estrangers indocumentats.

Igualment, s'incorporen les modificacions pertinents per introduir les precisions que, en matèria de taxes, recull la dita Decisió del Consell de 20 de desembre de 2001.

En matèria d'infraccions i el seu règim sancionador, s'han incorporat modificacions encaminades a dotar l'ordenament jurídic amb més instruments per lluitar contra la immigració il·legal.

En relació amb els centres d'internament, s'inclou a la Llei orgànica un nou apartat dedicat a regular el règim intern d'aquests centres, per garantir el dret de comunicació dels interns.

Pel que fa a les companyies de transport, s'incorporen obligacions amb l'objecte de conèixer la informació dels passatgers que hagin de ser tralladats a Espanya abans de sortir del país d'origen, així com sobre els passatgers

que no abandonin el territori espanyol en la data prevista al bitllet de viatge.

També s'inclouen modificacions per adaptar aquest títol a les obligacions derivades de les directives aprovades per la Unió Europea sobre sancions a transportistes i reconeixement mutu de resolucions d'expulsió.

Finalment, les noves disposicions addicionals que s'incorporen a la Llei orgànica 4/2000, modificada per la Llei orgànica 8/2000, d'una banda, s'adrecen a introduir instruments per millorar la gestió dels procediments d'estrangeria per tal d'ordenar adequadament els fluxos migratoris i evitar-ne l'ús fraudulent.

Per a això, s'incorpora, amb caràcter general, la personació de l'interessat en la presentació de sol·licituds relatives a les autoritzacions de residència i de treball, que s'han de dur a terme en els registres dels òrgans competents perquè en tinguin coneixement.

Amb això s'obté una immediatesa més gran en la recepció de les sol·licituds esmentades, i la tramitació dels procediments guanya en eficiència.

L'última de les disposicions addicionals recull el principi de col·laboració entre administracions públiques en matèria d'estrangeria i immigració, i habilita l'accés de les Forces i els Cossos de Seguretat de l'Estat, als efectes exclusius de complir les seves funcions, i amb ple respecte a les garanties establertes en matèria de protecció de dades, a determinada informació de la que disposin altres òrgans de l'Administració de l'Estat.

V

Finalment s'incorporen a la Llei els documents acreditatius de la identitat dels estrangers que han de constar a la seva inscripció padronal, i s'adapta el règim dels ciutadans comunitaris al que disposa el Reial decret 178/2003, de 14 de febrer, sobre entrada i permanència a Espanya de nacionals d'estats membres de la Unió Europea i d'altres estats part a l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu.

També s'hi introdueix una habilitació genèrica d'accés al padró municipal a favor de la Direcció General de la Policia per tal de millorar l'exercici de les competències legalment establertes sobre el control i la permanència dels estrangers a Espanya. Aquesta habilitació es formula en termes de reciprocitat amb l'Institut Nacional d'Estadística, en establir l'obligació de la Direcció General de la Policia de comunicar a l'Institut Nacional d'Estadística, a fi de mantenir actualitzat el contingut del padró, les dades dels estrangers de què tingui constància que puguin haver sofert variació en relació amb les consignades en el padró.

Article primer. *Modificació de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social, modificada per la Llei orgànica 8/2000, de 22 de desembre.*

Es modifiquen els articles 1, 4, 17, 18, 19, 25, 27, 29, 30, 31, 33, 34, 36, 37, 39, 40, 41, 42, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 53, 54, 55, 58, 63, 64 i 66, així com la rúbrica del capítol IV del títol II, de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social, modificada per la Llei orgànica 8/2000 de 22 de desembre; i s'introdueixen els nous articles 25 bis, 30 bis, 62 bis, 62 ter, 62 quater, 62 quinquies i 62 sexties i 71 i les noves disposicions addicionals tercera, quarta, cinquena, sisena, setena i vuitena, en la Llei orgànica 4/2000, i queden redactats de la manera següent:

U. Es proposa afegir a l'article 1 un nou apartat 3 amb el contingut següent:

«3. Els nacionals dels estats membres de la Unió Europea i aquells a qui sigui aplicable el règim

comunitari es regeixen per la legislació de la Unió Europea, i aquesta Llei els és aplicable en els aspectes que puguin ser més favorables.»

Dos. S'introdueix un nou apartat 2 a l'article 4, que queda redactat de la manera següent, i l'actual apartat 2 passa a ser l'apartat 3:

«2. Tots els estrangers als qui s'hagi expedit un visat o una autorització per romandre a Espanya per un període superior a sis mesos obtenen la targeta d'identitat d'estranger, que han de sol·licitar personalment en el termini d'un mes des de la seva entrada a Espanya o des que es concedeixi l'autorització, respectivament.»

Tres. Es modifica l'apartat 2 de l'article 17 i s'hi introdueixen dos nous apartats 3 i 4, que queden redactats de la manera següent:

«2. Els estrangers que hagin adquirit la residència en virtut d'una reagrupació prèvia, al seu torn, poden exercir el dret de reagrupació dels seus propis familiars, sempre que disposin d'una autorització de residència i feina obtingudes independentment de l'autorització del reagrupant i acreditin que compleixen els requisits que preveu aquesta Llei orgànica.

3. Quan es tracti d'ascendents reagrupats, aquests, al seu torn, només poden exercir el dret de reagrupació familiar després d'haver obtingut la condició de residents permanents i haver acreditat solvència econòmica.

Excepcionalment, l'ascendent reagrupat que tingui a càrrec seu un fill menor d'edat o incapacitat pot exercir el dret de reagrupació en els termes que disposa l'apartat segon d'aquest article.

4. S'han de desplegar per reglament les condicions per exercir el dret de reagrupació.»

Quatre. Es modifica l'apartat 2 de l'article 18, que queda redactat de la manera següent, i se suprimeix l'apartat 4.

«2. Sense perjudici del que disposa l'article 17.3, incís primer, poden exercir el dret a la reagrupació amb els seus familiars a Espanya quan hi hagin residit legalment un any i tinguin autorització per residir-hi almenys un altre any.»

Cinc. Es modifica l'article 19, que queda redactat de la manera següent:

«Article 19. *Efectes de la reagrupació familiar en circumstàncies especials.*

1. El cònjuge reagrupat pot obtenir una autorització de residència independent quan obtingui una autorització per treballar. En cas que el cònjuge sigui víctima de violència domèstica, pot obtenir l'autorització de residència independent des del moment en el qual s'hagi dictat una ordre de protecció a favor d'aquesta.

2. Els fills reagrupats obtenen una autorització de residència independent quan assoleixen la majoria d'edat i obtenen una autorització per treballar.

3. Els ascendents reagrupats poden obtenir una autorització de residència independent quan obtinguin una autorització per treballar els efectes de la qual se supediten al que disposa l'article 17.3.»

Sis. Es modifica l'apartat 2 de l'article 25, que queda redactat de la manera següent:

«2. Excepte en els casos en els quals s'estableixi el contrari als convenis internacionals subscrits per Espanya o a la normativa de la Unió Europea, a més cal un visat.

No és exigible el visat quan l'estranger tingui la targeta d'identitat d'estranger o, excepcionalment, una autorització de retorn.»

Set. S'hi introdueix un nou article 25 bis, que queda redactat de la manera següent:

«Article 25 bis. *Tipus de visats.*

Els estrangers que es proposin entrar en el territori espanyol han de tenir algun dels tipus següents de visats, vàlidament expedits i en vigor, estesos en els seus passaports o documents de viatge o, si s'escau, en un document a part, llevat del que disposa l'apartat 2 de l'article 25 d'aquesta Llei.

a) Visat de trànsit, que habilita per transitar per la zona de trànsit internacional d'un aeroport espanyol o a travessar el territori espanyol.

b) Visat d'estada, que habilita per a una estada ininterrompuda o estades successives per un període o suma de períodes la durada total dels quals no passi de tres mesos per semestre a partir de la data de la primera entrada.

c) Visat de residència, que habilita per residir sense exercir una activitat laboral o professional.

d) Visat de feina i residència, que habilita per exercir una activitat laboral o professional, per compte d'altri o pròpia i per residir.

e) Visat d'estudis, que habilita per romandre a Espanya per dur a terme cursos, estudis, treballs d'investigació o formació.

S'han de desplegar per reglament els diferents tipus de visats.»

Vuit. Es modifica l'apartat 1 i s'introdueix un nou apartat 2 a l'article 27, que queden redactats de la manera següent, i els actuals apartats 2, 3, 4 i 5 passen a ser 3, 4, 5 i 6, respectivament:

«1. El visat se sol·licita i s'expedeix a les missions diplomàtiques i oficines consulars d'Espanya, excepte en els casos excepcionals que es prevegin per reglament.

2. La concessió del visat:

a) Habilita l'estranger per presentar-se en un lloc fronterer espanyol i sol·licitar la seva entrada.

b) Una vegada s'ha efectuat l'entrada en el territori espanyol, habilita l'estranger per romandre a Espanya en la situació per a la qual s'hagi expedit, sense perjudici de l'obligatorietat d'obtenir, si s'escau, la targeta d'identitat d'estranger.»

Nou. Es modifica l'article 29, que queda redactat de la manera següent:

«Article 29. *Enumeració de les situacions.*

1. Els estrangers es poden trobar a Espanya en les situacions d'estada o residència.

2. Les diferents situacions dels estrangers a Espanya es poden acreditar mitjançant el passaport o document de viatge que acrediti la seva identitat, visat o targeta d'identitat d'estranger, segons correspongui.»

Deu. Es modifica l'apartat 1 de l'article 30, que queda redactat de la manera següent:

«1. Estada és la permanència en el territori espanyol per un període de temps no superior a 90 dies, sense perjudici del que disposa l'article 33 per als estudiants.»

Onze. S'hi introdueix un nou article 30 bis, que queda redactat de la manera següent:

«Article 30 bis. *Situació de residència.*

1. Són residents els estrangers que estiguin a Espanya i siguin titulars d'una autorització per residir-hi.

2. Els residents es poden trobar en la situació de residència temporal o residència permanent.»

Dotze. Es modifiquen els apartats 1, 3, 4 i 5 i se suprimeixen els apartats 6 i 7 de l'article 31, que queden redactats de la manera següent:

«1. La residència temporal és la situació que autoritza per romandre a Espanya per un període superior a 90 dies i inferior a cinc anys.

Les autoritzacions de durada inferior a cinc anys es poden renovar, a petició de l'interessat, atenent les circumstàncies que en van motivar la concessió. La durada de les autoritzacions de residència temporal, la concessió de les renovacions i la durada d'aquestes s'estableixen per reglament.

3. L'Administració pot concedir una autorització de residència temporal per situació d'arrelament, així com per raons humanitàries, de col·laboració amb la justícia o altres circumstàncies excepcionals que es determinin per reglament. En aquests pressupòsits no és exigible el visat.

4. Per autoritzar la residència temporal d'un estranger cal que no tingui antecedents penals a Espanya o als seus països anteriors de residència per delictes existents en l'ordenament espanyol i que no figuri com a rebutjable a l'espai territorial de països amb els quals Espanya tingui signat un conveni en aquest sentit. En funció de les circumstàncies de cada cas, es valora la possibilitat de renovar l'autorització de residència als estrangers que hagin estat condemnats per la comissió d'un delictes i hagin complert la condemna, els que hagin estat indultats, o que estiguin en la situació de remissió condicional de la pena.

5. Els estrangers amb permís de residència temporal estan obligats a posar en coneixement del Ministeri de l'Interior els canvis de nacionalitat, estat civil i domicili.»

Tretze. Es modifica l'apartat 2 de l'article 33, que queda redactat de la manera següent, i se suprimeix el paràgraf 2 de l'apartat 4:

«2. La situació de l'estranger en règim d'estudiant és la d'estada i la durada de l'autorització és igual a la del curs per al qual estigui matriculat.»

Catorze. Es modifica l'apartat 2 de l'article 34, que queda redactat de la manera següent:

«2. En qualsevol cas, l'estranger que es presenti en dependències del Ministeri de l'Interior i acreditat que no pot ser documentat per les autoritats de cap país i que vol ser documentat per Espanya, una vegada verificada la informació pertinent i sempre que hi concorrin i s'acreditin raons excepcionals d'índole humanitària, interès públic o compliment de compromisos adquirits per Espanya, pot obtenir, en els termes que es determinin per reglament, un document identificatiu que acrediti la seva inscripció en aquestes dependències. En tot cas, es denega la documentació sol·licitada quan el peticionari estigui incurs en algun dels casos de l'article 26, o s'hagi dictat contra ell una ordre d'expulsió.»

Quinze. Es modifiquen els apartats 1, 2 i 3 de l'article 36, que queden redactats de la manera següent:

«1. Els estrangers més grans de 16 anys per exercir qualsevol activitat lucrativa, laboral o professional, necessiten la corresponent autorització administrativa prèvia per treballar.

Aquesta autorització habilita l'estranger per residir durant el temps de la seva vigència, i s'extingeix si transcorregut un mes des de la notificació a l'empresari de la concessió de l'autorització no se sol·licita, si s'escau, el visat corresponent.

2. Quan l'estranger es proposa de treballar per compte propi o d'altri, exercint una professió per a la qual s'exigeixi una titulació especial, la concessió de l'autorització es condiciona a la tinença i, si s'escau, l'homologació del títol corresponent.

També es condiciona a la col·legiació, si les lleis així ho exigissin.

3. Per contractar un estranger l'ocupador ha de sol·licitar l'autorització a què es refereix l'apartat 1 d'aquest article.

La manca de l'autorització corresponent per part de l'empresari, sense perjudici de les responsabilitats a les quals doni lloc, incloses aquelles en matèria de seguretat social, no invalida el contracte de treball respecte als drets del treballador estranger, ni és obstacle per obtenir les prestacions que li puguin correspondre.»

Setze. Es modifica l'article 37, que queda redactat de la manera següent:

«Article 37. *Autorització de treball per compte propi.*

Per dur a terme activitats econòmiques per compte propi s'ha d'acreditar el compliment de tots els requisits que la legislació vigent exigeix als nacionals per a l'obertura i el funcionament de l'activitat projectada, així com els relatius a la suficiència de la inversió i la creació potencial d'ocupació, entre altres que s'estableixin per reglament.»

Disset. Es modifica l'article 39, que queda redactat de la manera següent:

«Article 39. *El contingent de treballadors estrangers.*

1. El Govern pot aprovar un contingent anual de treballadors estrangers tenint en compte la situació nacional d'ocupació al qual només tenen accés els que no estiguin a Espanya o hi resideixin.

2. En la determinació del nombre i les característiques de les ofertes d'ocupació, el Govern ha de tenir en compte les propostes que elevin les comunitats autònomes i les organitzacions sindicals i empresarials més representatives, així com un informe sobre la situació d'ocupació i integració social dels immigrants elaborat a aquest efecte pel Consell Superior de Política d'Immigració.

3. El contingent pot establir un nombre de visats per a la recerca d'ocupació adreçats a fills o néts d'espanyols d'origen.

4. Així mateix, el contingent pot establir un nombre de visats per a la recerca d'ocupació adreçats a determinats sectors d'activitat o ocupacions en les condicions que es determinin.

5. Els visats per a la recerca d'ocupació autoritzen a desplaçar-se al territori espanyol amb la finalitat de buscar feina durant el període d'estada de tres mesos, en els quals es pot inscriure als serveis públics d'ocupació corresponents.

Si transcorregut el termini no ha obtingut una ocupació, l'estranger està obligat a sortir del territori, i en cas contrari incorre en la infracció que preveu l'article 53 a) d'aquesta Llei, sense que pugui obtenir una nova autorització per treballar en el termini de dos anys.

6. Les ofertes d'ocupació fetes a través del contingent s'orienten preferentment cap als països

amb els quals Espanya hagi signat acords sobre regulació de fluxos, sense perjudici de la possibilitat de fer ofertes d'ocupació nominatives a través d'aquest procediment en les condicions que es determinin.»

Divuit. Es modifica el paràgraf b) de l'article 40 i s'hi incorpora un nou paràgraf l), que queden redactats de la manera següent:

«b) El cònjuge o fill d'estranger resident a Espanya amb un permís renovat, així com el fill d'espanyol nacionalitzat o de comunitari, sempre que aquests últims faci com a mínim un any que resideixen legalment a Espanya i al fill no li sigui aplicable el règim comunitari.

l) Els estrangers que hagin estat titulars d'autoritzacions de treball per a activitats de temporada, durant quatre anys naturals, i hagin retornat al seu país.»

Dinou. Es modifiquen els paràgrafs a) i k) de l'apartat 1 de l'article 41 i l'apartat 2, que queden redactats tal com segueix:

«Article 41.1.a):

a) Els tècnics i científics estrangers, convidats o contractats per l'Estat, les comunitats autònomes o els ens locals o els organismes que tinguin per objecte promoure i desenvolupar la investigació promoguts o participats majoritàriament per les anteriors.

k) Els menors estrangers en edat laboral tutelats per l'entitat de protecció de menors competent, per a les activitats que, a proposta d'aquesta entitat, mentre romanguin en aquesta situació, afavoreixin la seva integració social.

2. S'ha d'establir per reglament el procediment per acreditar l'excepció. En tot cas, aquest procediment és el mateix tant per al personal d'institucions públiques com d'organismes promoguts o participats majoritàriament per una administració pública.»

Vint. S'introdueixen a l'article 42 dos nous apartats 4 i 5, que queden redactats de la manera següent:

«4. Les ofertes d'ocupació de temporada s'orienten preferentment cap als països amb els quals Espanya hagi signat acords sobre regulació de fluxos migratoris.

5. Les comunitats autònomes i els ajuntaments col·laboren en la programació de les campanyes de temporada amb l'Administració General de l'Estat.»

Vint-i-u. Es modifica la rúbrica del capítol IV del títol II, que queda redactada de la manera següent:

«De les taxes per autoritzacions administratives i per tramitació de les sol·licituds de visat».

Vint-i-dos. Es modifica l'apartat 2 de l'article 44 i s'hi introdueix un nou apartat 3, que queden redactats de la manera següent:

«2. Sense perjudici del que disposa l'apartat següent, constitueix el fet imposable de les taxes la concessió de les autoritzacions administratives i l'expedició dels documents d'identitat que preveu aquesta Llei, així com les seves pròrrogues, modificacions i renovacions; en particular:

a) La concessió d'autoritzacions per a la pròrroga de l'estada a Espanya.

b) La concessió de les autoritzacions per residir a Espanya.

c) La concessió d'autoritzacions de treball, llevat que es tracti d'autoritzacions per a un període inferior a sis mesos.

d) L'expedició de targetes d'identitat d'estrangers.

e) L'expedició de documents d'identitat a indocumentats.

3. En el cas dels visats, constitueix el fet imposable de les taxes la tramitació de la sol·licitud de visat.»

Vint-i-tres. Es modifica l'article 45, que queda redactat de la manera següent:

«Article 45. *Meritació.*

Les taxes es meriten quan es concedeixi l'autorització, pròrroga, modificació, o renovació, o quan s'expedeixi el document.

En el cas dels visats, les taxes es meriten en el moment de presentar la sol·licitud de visat.»

Vint-i-quatre. Es modifica l'apartat 1 de l'article 46, que queda redactat de la manera següent:

«1. Són subjectes passius de les taxes els sol·licitants de visat i les persones en favor de les quals es concedeixin les autoritzacions o s'expedeixin els documents que preveu l'article 44, excepte en les autoritzacions de treball per compte d'altri, cas en què és subjecte passiu l'ocupador o empresari.»

Vint-i-cinc. Es modifica l'article 47, que queda redactat de la manera següent:

«Article 47. *Exempció.*

No estan obligats a pagar les taxes per la concessió de les autoritzacions per treballar els nacionals iberoamericans, filipins, andorrans, equatoguineans, els sefardites, els fills i néts d'espanyol o espanyola d'origen, i els estrangers nascuts a Espanya quan pretenguin dur a terme una activitat lucrativa, laboral o professional, per compte propi.

Les sol·licituds de visat presentades per nacionals de països tercers beneficiaris de dret comunitari en matèria de lliure circulació i residència estan exemptes del pagament de les taxes de tramitació.»

Vint-i-sis. Es modifiquen els apartats 3 i 4 de l'article 48, que queden redactats de la manera següent:

«3. Es consideren elements i criteris essencials de quantificació que només es poden modificar mitjançant una norma del mateix rang els següents:

a) En la tramitació de la sol·licitud de visat, les despeses administratives de tramitació, la limitació dels efectes del visat de trànsit aeroportuari, la durada de l'estada, el nombre d'entrades autoritzades, el caràcter de la residència, així com, si s'escau, el fet que s'expedeixi a la frontera. També s'han de tenir en compte els costos complementaris que s'originen per l'expedició de visats, quan, a petició de l'interessat, s'hagi de fer ús de procediments com ara missatgeria, correu electrònic, correu urgent, telefax, telegrama o conferència telefònica.

b) En la concessió d'autoritzacions per a la pròrroga d'estada a Espanya, la durada de la pròrroga.

c) En la concessió d'autoritzacions de residència, la durada de l'autorització, així com el seu caràcter definitiu o temporal i, dins aquestes últimes, el fet que es tracti de la primera o ulteriors concessions o les seves renovacions.

d) En la concessió d'autoritzacions de treball, la durada d'aquesta, la seva extensió i l'àmbit, el

caràcter i les modalitats de la relació per compte d'altri, així com, si s'escau, l'import del salari pactat.

e) En l'expedició de targetes d'identitat d'estrangers, la durada de l'autorització i el fet que es tracti de la primera o ulteriors concessions o les seves renovacions.

En tot cas, és criteri quantitatiu de les taxes el caràcter individual o col·lectiu de les autoritzacions, pròrroques, modificacions o renovacions.

4. Els imports de les taxes per tramitar la sol·licitud de visat s'adeqüen a la revisió que escaigui per aplicació del dret comunitari. Així mateix, s'acomoden a l'import que es pugui establir per aplicació del principi de reciprocitat.»

Vint-i-set. Es modifica l'apartat 1 de l'article 49, que queda redactat de la manera següent:

«1. La gestió i recaptació de les taxes correspon als òrgans competents als diferents departaments ministerials per concedir les autoritzacions, modificacions, renovacions i pròrroques, l'expedició de la documentació a la qual es refereix l'article 44 i la tramitació de la sol·licitud de visat.»

Vint-i-vuit. Es modifica el paràgraf a) i s'introdueix un nou paràgraf h) a l'article 53, que queden redactats de la manera següent:

«a) Trobar-se irregularment en el territori espanyol, perquè no ha obtingut la pròrroga d'estada, no tenir autorització de residència o tenir l'autorització caducada més de tres mesos, i sempre que l'interessat no n'hagi sol·licitat la renovació en el termini previst per reglament.

h) Incomplir l'obligació de l'apartat 2 de l'article 4.»

Vint-i-nou. Es modifiquen el paràgraf b) de l'apartat 1 i l'apartat 2 de l'article 54, que queden redactats de la manera següent:

«1.b) Induir, promoure, afavorir o facilitar amb ànim de lucre, individualment o formant part d'una organització, la immigració clandestina de persones en trànsit o amb destinació al territori espanyol o la seva permanència en el territori espanyol, sempre que el fet no constitueixi delictes.»

«2. També són infraccions molt greus:

a) L'incompliment de les obligacions que l'article 66, apartats 1 i 2, preveu per als transportistes.

b) El transport d'estrangers per via aèria, marítima o terrestre, fins al territori espanyol, pels subjectes responsables del transport, sense que hagin comprovat la validesa i vigència, tant dels passaports, títols de viatge o documents d'identitat pertinents, com, si s'escau, del visat corresponent, dels quals han de ser titulars aquests estrangers.

c) L'incompliment de l'obligació que tenen els transportistes de fer-se càrrec sense pèrdua de temps de l'estranger o transportat que, per deficiències a la documentació abans esmentada, no hagi estat autoritzat a entrar a Espanya, així com de l'estranger transportat en trànsit que no hagi estat traslladat al seu país de destinació o que hagi estat tornat per les autoritats d'aquest, perquè no li autoritzen l'entrada.

Aquesta obligació inclou les despeses de manteniment d'aquest estranger i, si així ho sol·liciten les autoritats encarregades del control d'entrada, les derivades del transport de l'estranger, que s'ha de produir immediatament, o bé per mitjà de la companyia objecte de sanció o, si no, per mitjà

d'una altra empresa de transport, amb direcció a l'Estat a partir del qual s'hagi transportat, a l'Estat que hagi expedit el document de viatge amb el qual ha viatjat o a qualsevol altre Estat on estigui garantida la seva admissió.»

Trenta. Es modifica l'apartat 1 de l'article 55, que queda redactat de la manera següent:

«1. Les infraccions tipificades als articles anteriors se sancionen en els termes següents:

a) Les infraccions lleus, amb una multa de fins a 300 euros.

b) Les infraccions greus, amb una multa de 301 fins a 6.000 euros.

c) Les infraccions molt greus, amb una multa des de 6.001 fins a 60.000 euros, excepte la que preveu l'article 54.2.b), que ho és amb una multa de 3.000 a 6.000 euros per cada viatger transportat o amb un mínim de 500.000 euros a tant alçat, independentment del nombre de viatgers transportats.»

Trenta-u. Es modifica l'apartat 5 de l'article 58 i s'hi incorpora un nou apartat 6, que queden redactats de la manera següent:

«5. Quan la devolució no es pugui executar en el termini de 72 hores, se sol·licita de l'autoritat judicial la mesura d'internament prevista per als expedients d'expulsió.

6. La devolució acordada al paràgraf a) de l'apartat 2 d'aquest article comporta la reiniciació del còmput del termini de prohibició d'entrada que ha acordat la resolució d'expulsió infringida. Així mateix, qualsevol devolució acordada en aplicació del paràgraf b) del mateix apartat d'aquest article comporta la prohibició d'entrada en el territori espanyol per un termini màxim de tres anys.»

Trenta-dos. S'hi introdueixen cinc nous articles amb el contingut següent:

«Article 62 bis. *Drets dels estrangers internats.*

Els estrangers sotmesos a internament tenen els drets següents:

a) A ser informat de la seva situació.

b) Que es vetlli pel respecte a la seva vida, integritat física i salut, sense que en cap cas puguin ser sotmesos a tractes degradants o a maltractaments de paraula o d'obra i que sigui preservada la seva dignitat i la seva intimitat.

c) Que es faciliti l'exercici dels drets reconeguts per l'ordenament jurídic, sense més limitacions que les derivades de la seva situació d'internament.

d) A rebre assistència mèdica i sanitària adequada i a ser assistits pels serveis d'assistència social del centre.

e) Que es comuniqui immediatament a la persona que designi a Espanya i al seu advocat l'ingrés al centre, així com a l'oficina consular del país del qual és nacional.

f) A ser assistit per un advocat, que es proporciona d'ofici si s'escau, i a comunicar-se reservadament amb l'advocat, fins i tot fora de l'horari general del centre quan la urgència del cas ho justifiqui.

g) A comunicar-se en l'horari establert al centre, amb els seus familiars, funcionaris consulars del seu país o altres persones, que només es poden restringir per resolució judicial.

h) A ser assistit per un intèrpret si no comprèn o no parla castellà i de forma gratuïta, si no té mitjans econòmics.

i) A tenir en companyia seva els seus fills menors, sempre que el ministeri fiscal informi de manera favorable sobre aquesta mesura i al centre hi hagi mòduls que garanteixin la unitat i intimitat familiar.

Article 62 ter. *Deures dels estrangers internats.*

Els estrangers sotmesos a internament estan obligats:

a) A romandre al centre a disposició del jutge d'instrucció que n'ha autoritzat l'ingrés.

b) A observar les normes per les quals es regeix el centre i a complir les instruccions generals de la direcció i les particulars que rebin dels funcionaris en l'exercici legítim de les seves funcions, encaminades a mantenir l'ordre i la seguretat dins el centre, així com les relatives a la seva pròpia neteja i higiene i la neteja del centre.

c) Mantenir una activitat cívica correcta i de respecte amb els funcionaris i empleats del centre, amb els visitants i amb els altres estrangers internats, i abstenir-se de proferir insults o amenaces contra aquests, o de promoure o intervenir en agressions, baralles, desordres i altres actes individuals o col·lectius que alterin la convivència.

d) Conservar el bon estat de les instal·lacions materials, el mobiliari i els altres efectes del centre, i evitar el deteriorament o la inutilització deliberada tant d'aquests com dels béns o les pertinències dels altres estrangers ingressats o funcionaris.

e) Sotmetre's a reconeixement mèdic a l'entrada i sortida del centre, així com en els casos en els quals, per raons de salut col·lectiva, apreciades pel servei mèdic, i a petició d'aquest, ho disposi el director del centre.

Article 62 quater. *Informació i reclamacions.*

1. Els estrangers han de rebre quan ingressin al centre informació escrita sobre els seus drets i les seves obligacions, les qüestions d'organització general, les normes de funcionament del centre, les normes disciplinàries i els mitjans per formular peticions o queixes. La informació se'ls ha de facilitar en un idioma que entenguin.

2. Els internats, verbalment o per escrit, poden formular peticions i queixes sobre qüestions referents a la seva situació d'internament.

Aquestes peticions o queixes també es poden presentar al director del centre, que les ha d'atendre si són de competència seva o les ha de posar en coneixement de l'autoritat competent, en el cas contrari.

Article 62 quinquies. *Mesures de seguretat.*

1. Les actuacions de vigilància i seguretat interior als centres, en la forma i amb la periodicitat que s'estableixi, poden implicar inspeccions dels locals i les dependències i, sempre que sigui necessari per a la seguretat als centres, registres de persones, robes i estris dels estrangers internats.

2. Es poden fer servir mitjans de contenció física personal o separació preventiva de l'agressor en una habitació individual per evitar actes de violència o lesions dels estrangers, impedir actes de fuga, danys a les instal·lacions del centre o davant la resistència al personal del centre en l'exercici legítim del seu càrrec. L'ús dels mitjans de contenció ha de ser proporcional a la finalitat perseguida, no poden suposar una sanció encoberta i només s'han d'emprar quan no hi hagi una altra manera menys costosa d'aconseguir la finalitat perseguida i pel temps estrictament necessari.

3. L'ús de mitjans de contenció l'ha d'autoritzar prèviament el director del centre, llevat que raons d'urgència no ho permetin, cas en què s'ha de posar en coneixement seu immediatament. El director ha de comunicar tan aviat com sigui possible a l'autoritat judicial que va autoritzar l'internament l'adopció i cessació dels mitjans de contenció física personal, amb expressió detallada dels fets que han donat lloc a fer-los servir i de les circumstàncies que puguin aconsellar de mantenir-los. El jutge, en el termini més breu possible i sempre que la mesura acordada sigui la separació preventiva de l'agressor, si està vigent, ha de disposar mantenir-la o revocar-la.

Article 62 sexties. Funcionament i règim interior dels centres d'internament d'estrangers.

A cada centre d'internament d'estrangers hi ha d'haver un director responsable del seu funcionament, per a la qual cosa ha d'adoptar les directrius d'organització necessàries, i coordinar i supervisar la seva execució. Així mateix és el responsable d'adoptar les mesures necessàries per assegurar l'ordre i la convivència correcta entre estrangers i assegurar el compliment dels seus drets, i de la imposició de mesures als interns que no respectin les normes de correcta convivència o règim interior.»

Trenta-tres. Es modifiquen els apartats 2 i 3 de l'article 63, que queden redactats de la manera següent:

«2. Quan de les investigacions es dedueixi l'oportunitat de decidir l'expulsió, s'ha de traslladar la proposta motivada per escrit a l'interessat perquè hi allegui el que consideri adequat, en el termini de 48 hores, i se l'ha d'advertir de les conseqüències de no fer-ho així.

En aquests casos, l'estranger té dret a assistència lletrada, que se li proporciona d'ofici, si s'escau, i a ser assistit per un intèrpret, si no comprèn o no parla castellà, i de forma gratuïta en el cas que no tingui mitjans econòmics.

Si l'interessat, o el seu representant, no efectua alegacions sobre el contingut de la proposta o si l'instructor no admet les proves proposades, per improcedents o innecessàries, de forma motivada, sense canviar la qualificació dels fets, l'acord d'iniciació de l'expedient es considera proposta de resolució amb remissió a l'autoritat competent per resoldre.

3. En el cas del paràgraf a) de l'article 53, quan l'estranger acreditat que ha sol·licitat anteriorment un permís de residència temporal per situació d'arrelament de conformitat amb el que disposa l'article 31.3 d'aquesta Llei, l'òrgan encarregat de tramitar l'expulsió ha de continuar amb aquesta, si és procedent, pel procediment que estableix l'article 57.»

Trenta-quatre. S'introdueix un nou apartat 3 en l'article 64, que queda redactat de la manera següent, i els actuals apartats 3 i 4 passen a ser 4 i 5, respectivament:

«3. Quan un estranger sigui detingut en el territori espanyol i es constati que un Estat membre de la Unió Europea ha dictat contra ell una resolució d'expulsió, s'ha d'executar immediatament la resolució, sense necessitat d'incoar un nou expedient d'expulsió. Es pot sol·licitar l'autorització del jutge d'instrucció perquè ingressi en un centre d'internament, a fi d'assegurar l'execució de la sanció d'expulsió, d'acord amb el que preveu aquesta Llei.»

Trenta-cinc. Es modifica l'article 66, que queda redactat de la manera següent:

«Article 66. Obligacions dels transportistes.

1. Quan ho determinin les autoritats espanyoles respecte de les rutes procedents de fora de l'Espai Schengen en les quals la intensitat dels fluxos migratoris ho faci necessari, a efectes de combatre la immigració il·legal i garantir la seguretat pública, qualsevol companyia, empresa de transport o transportista, en el moment d'acabament de l'embarcament i abans de la sortida del mitjà de transport, està obligada a trametre a les autoritats espanyoles encarregades del control d'entrada la informació relativa als passatgers que hagin de ser tralladats, ja sigui per via aèria, marítima o terrestre, i independentment que el transport sigui en trànsit o com a destinació final, al territori espanyol.

La informació ha d'incloure el nom i els cognoms de cada passatger, la data de naixement, la nacionalitat, el número de passaport o del document de viatge que n'acrediti la identitat.

2. Qualsevol companyia, empresa de transport o transportista està obligat a enviar a les autoritats espanyoles encarregades del control d'entrada la informació que inclogui el nombre de bitllets de tornada que no han fet servir els passatgers que prèviament hagin transportat a Espanya, ja sigui per via aèria, marítima o terrestre, i independentment que el transport sigui en trànsit o com a destinació final, de rutes procedents de fora de l'Espai Schengen.

Quan ho determinin les autoritats espanyoles, en els termes i als efectes que indica l'apartat anterior, la informació a més ha d'incloure, per a passatgers no nacionals de la Unió Europea, de l'Espai Econòmic Europeu o de països amb els quals hi hagi un conveni internacional que estengui el règim jurídic previst per als ciutadans dels estats esmentats, el nom i els cognoms de cada passatger, la data de naixement, la nacionalitat, el número de passaport o del document de viatge que n'acrediti la identitat.

La informació que assenyalava aquest apartat s'ha de trametre en un termini no superior a 48 hores des de la data de caducitat del bitllet.

3. Així mateix, qualsevol companyia, empresa de transport o transportista està obligat a:

a) Dur a terme la comprovació deguda de la validesa i vigència tant dels passaports, títols de viatge o documents d'identitat pertinents, com, si s'escau, del visat corresponent, dels quals els estrangers han de ser titulars.

b) Fer-se càrrec immediatament de l'estranger que hagi traslladat fins a la frontera aèria, marítima o terrestre corresponent del territori espanyol, si a aquest se li ha denegat l'entrada per deficiències en la documentació necessària per creuar fronteres.

c) Tenir a càrrec seu l'estranger que hagi estat traslladat en trànsit fins a una frontera aèria, marítima o terrestre del territori espanyol, si el transportista que l'hagi de portar al país de destinació es nega a embarcar-lo, o si les autoritats d'aquest últim país li han denegat l'entrada i l'han tornat a la frontera espanyola per la qual ha transitat.

d) Transportar els estrangers als quals es refereixen els paràgrafs b) i c) d'aquest apartat fins a l'Estat a partir del qual li hagi transportat, o bé fins a l'Estat que hagi expedit el document de viatge amb el qual ha viatjat, o bé a qualsevol altre Estat que garanteixi la seva admissió i un tracte compatible amb els drets humans.

La companyia, l'empresa de transports o el transportista que tingui a càrrec seu un estranger en

virtut d'algun dels casos que preveu aquest apartat ha de garantir a l'estranger unes condicions de vida adequades mentre romanguí a càrrec seu.

4. El que estableix aquest article també s'entén per al cas en el qual el transport aeri o marítim es dugui a terme des de Ceuta o Melilla fins a qualsevol altre punt del territori espanyol.»

Trenta-sis. Es modifiquen els apartats 1 i 2 de l'article 68 i s'hi afegeix un nou apartat que és el 3, i l'apartat 3 passa a ser apartat 4.

«1. Per assegurar una coordinació adequada de les actuacions de les administracions públiques amb competències sobre la integració dels immigrants es constitueix el Consell Superior de Política d'Immigració, en el qual, de forma tripartida i equilibrada, participen representants de l'Estat, de les comunitats autònomes i dels municipis, la composició del qual s'ha de determinar per reglament.

2. El Consell Superior de Política d'Immigració elabora un informe anual sobre la situació d'ocupació i integració social dels immigrants en què pot efectuar recomanacions per millorar i perfeccionar les polítiques en aquests àmbits, atenent especialment el funcionament i la previsió del contingut i de les campanyes de temporada.

3. Per acomplir les seves funcions, el Consell Superior de Política d'Immigració pot consultar els òrgans administratius, d'àmbit estatal o autonòmic, així com els agents socials i econòmics implicats amb la immigració i la defensa dels drets dels estrangers, i demanar-los informació.»

Trenta-set. S'hi introdueix un nou article amb el contingut següent:

«Article 71. *Observatori Espanyol del Racisme i la Xenofòbia.*

Es constitueix l'Observatori Espanyol del Racisme i la Xenofòbia, amb funcions d'estudi i anàlisi, i amb capacitat per elevar propostes d'actuació, en matèria de lluita contra el racisme i la xenofòbia.»

Trenta-vuit. S'hi introdueix una nova disposició addicional tercera, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional tercera. *Llocs de presentació de les sol·licituds i exigència de compareixença personal.*

1. Quan el subjecte legitimat es trobi en el territori espanyol ha de presentar personalment les sol·licituds relatives a les autoritzacions de residència i de treball en els registres dels òrgans competents per tramitar-les. Igualment, en els procediments en els quals el subjecte legitimat és un patró, les sol·licituds les pot presentar ell, o qui vàlidament tingui la representació legal empresarial.

2. Quan el subjecte legitimat es trobi en territori estranger, la presentació de sol·licituds de visat i la seva recollida s'han de fer personalment davant la missió diplomàtica o oficina consular en la demarcació de la qual aquell resideixi. Excepcionalment, quan l'interessat no resideixi a la població en què tingui la seu la missió diplomàtica o oficina consular i s'acreditin raons que obstaculitzin el desplaçament, com la llunyania de la missió o oficina o dificultats de transport que facin el viatge especialment costós, es pot acordar que la sol·licitud de visat la pugui presentar un representant degudament acreditat.

Sense perjudici del que disposa el paràgraf anterior, en els casos de presentació de sol·licituds i recollida de visat d'estada, trànsit i de residència per reagrupació familiar de menors, ambdós tràmits es poden dur a terme mitjançant un representant degudament acreditat.

En qualsevol cas, la missió diplomàtica o oficina consular pot requerir la compareixença del sol·licitant i, quan ho consideri necessari, mantenir-hi una entrevista personal.

3. Així mateix, no es requereix la compareixença personal en els procediments de contractació col·lectiva de treballadors, en els casos previstos en un conveni o acord internacional, circumstància en què cal atènyer-se al que aquest disposi.»

Trenta-nou. S'hi introdueix una nova disposició addicional quarta, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional quarta. *Inadmissió a tràmit de sol·licituds.*

L'autoritat competent per resoldre inadmetre a tràmit les sol·licituds relatives als procediments que regula aquesta Llei, en els casos següents:

1. Falta de legitimació del sol·licitant, o acreditació insuficient de la representació.

2. Presentació de la sol·licitud fora del termini legalment establert.

3. Quan es tracti de reiteració d'una sol·licitud denegada, sempre que les circumstàncies que van motivar la denegació no hagin variat.

4. Quan consti un procediment administratiu sancionador contra el sol·licitant en el qual es pugui proposar l'expulsió o quan s'hagi decretat en contra del sol·licitant una ordre d'expulsió, judicial o administrativa.

5. Quan el sol·licitant tingui prohibida l'entrada a Espanya.

6. Quan es tracti de sol·licituds manifestament mancades de fonament.

7. Quan es refereixin a estrangers que estiguin a Espanya en situació irregular, llevat que es pugui trobar en un dels casos de l'article 31, apartat 3.

8. Quan aquesta sol·licitud no sigui feta personalment i la circumstància esmentada sigui exigida per llei.»

Quaranta. S'hi introdueix una nova disposició addicional cinquena, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional cinquena. *Accés a la informació i col·laboració entre administracions públiques.*

1. En el compliment de les finalitats que tenen encomanades, i amb ple respecte de la legalitat vigent, les administracions públiques, dins el seu àmbit competencial, han de col·laborar en la cessió de dades relatives a les persones que siguin considerades interessades en els procediments que regulen aquesta Llei orgànica i les seves normes de desplegament.

2. Per a la finalitat exclusiva de formalitzar les actuacions que els òrgans de l'Administració General de l'Estat competents en els procediments que regulen aquesta Llei orgànica i les seves normes de desplegament tenen encomanades, l'Agència Estatal d'Administració Tributària, la Tresoreria General de la Seguretat Social i l'Institut Nacional d'Estadística, aquest últim pel que fa al padró muni-

cipal d'habitants, han de facilitar-los l'accés directe als fitxers en els quals figurin dades que hagin de constar en els expedients esmentats, i sense que calgui el consentiment dels interessats, d'acord amb la legislació sobre protecció de dades.»

Quaranta-u. S'hi introdueix una nova disposició addicional sisena, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional sisena. *Acords de readmissió.*

Als estrangers que, en virtut dels acords que regulin la readmissió de les persones en situació irregular subscrits per Espanya, hagin de ser lliurats o enviats als països dels quals siguin nacionals o des dels quals s'hagin traslladat fins al territori espanyol, els és aplicable el que disposen els acords esmentats i aquesta Llei, així com la seva normativa de desplaçament.»

Quaranta-dos. S'hi introdueix una nova disposició addicional setena, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional setena. *Delimitació de l'Espai Schengen.*

Als efectes del que disposa aquesta Llei, s'entén per Espai Schengen el conjunt dels territoris dels estats als quals s'apliquin plenament les disposicions relatives a la supressió de controls a les fronteres interiors i circulació de persones, que preveuen el títol II del Conveni per a l'aplicació de l'Acord de Schengen, de 19 de juny de 1990.»

Quaranta-tres. S'hi introdueix una nova disposició addicional vuitena, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional vuitena. *Ajuts al retorn voluntari.*

El Govern preveu anualment el finançament de programes de retorn voluntari de les persones que ho sollicitin i plantegin projectes que suposin el seu reassentament en la societat de la qual van sortir i sempre que aquests siguin interessants per a aquella comunitat.»

Article segon. *Modificació de l'apartat 1 de la disposició derogatòria única de la Llei orgànica 8/2000, de 22 de desembre.*

Es modifica l'apartat 1 de la disposició derogatòria única de la Llei orgànica 8/2000, de 22 de desembre, que queda redactat de la manera següent:

«1. Queden derogades totes les normes del mateix rang o inferior que contradiguin o s'oposin a aquesta Llei i, en especial, l'apartat 4 de l'article únic del Reial decret 864/2001, de 20 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament d'execució de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social, modificada per la Llei orgànica 8/2000, de 22 de desembre.»

Article tercer. *Modificació de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local.*

Es modifiquen els articles 16 i 17 i s'incorpora una nova disposició addicional a la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, que queden redactats en la manera següent:

U. S'introdueixen dos nous paràgrafs a l'apartat 1 de l'article 16, a continuació de l'existent, que queden redactats de la manera següent:

«La inscripció en el padró municipal només té efecte de conformitat amb el que disposa l'article 15 d'aquesta Llei pel temps que subsisteixi el fet que la va motivar i, en tot cas, ha de ser objecte de renovació periòdica cada dos anys quan es tracti de la inscripció d'estrangers no comunitaris sense autorització de residència permanent.

El transcurs del termini assenyalat en el paràgraf anterior és causa per acordar la caducitat de les inscripcions que hagin de ser objecte de renovació periòdica, sempre que l'interessat no hagi dut a terme aquesta renovació. En aquest cas, la caducitat es pot declarar sense necessitat d'audiència prèvia de l'interessat.»

Dos. Es modifica el paràgraf f) de l'apartat 2 de l'article 16, que queda redactat de la manera següent:

«f) Número de document nacional d'identitat o, si es tracta d'estrangers:

Número de la targeta de residència en vigor, expedida per les autoritats espanyoles o, si no, número del document acreditatiu de la identitat o del passaport en vigor expedit per les autoritats del país de procedència, si es tracta de ciutadans nacionals d'estats membres de la Unió Europea, d'altres estats part en l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu o d'estats als quals, en virtut d'un conveni internacional, s'estengui el règim jurídic previst per als ciutadans dels estats esmentats.

Número d'identificació d'estranger que consti en un document, en vigor, expedit per les autoritats espanyoles o, si no, per no ser-ne titulars, el número del passaport en vigor expedit per les autoritats del país de procedència, si es tracta de ciutadans nacionals d'estats no compresos en l'incís anterior d'aquest paràgraf.»

Tres. Es modifica l'article 16.3 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, que queda redactat de la manera següent:

«3. Les dades del padró municipal se cedeixen a altres administracions públiques que ho sollicitin sense consentiment previ de l'afectat només quan els siguin necessàries per exercir les competències respectives, i exclusivament per a assumptes en els quals la residència o el domicili siguin dades rellevants. També poden servir per elaborar estadístiques oficials sotmeses al secret estadístic, en els termes que preveuen la Llei 12/1989, de 9 de maig, de la funció estadística pública, i les lleis d'estadística de les comunitats autònomes amb competència en la matèria.»

Quatre. S'afegeix un paràgraf segon a l'apartat 2 i es modifica l'últim paràgraf de l'apartat 3 a l'article 17, que queden redactats de la manera següent:

«2. (...) Si un ajuntament no porta a terme les actuacions esmentades, l'Institut Nacional d'Estadística, amb l'informe previ del Consell d'Empadronament, pot requerir-lo prèviament concretant la inactivitat, i si és rebutjat, sense perjudici dels recursos jurisdiccionals que siguin procedents, pot acudir a l'execució substitutòria que preveu l'article 60 d'aquesta Llei.»

«3. (...) L'Institut Nacional d'Estadística ha de trametre trimestralment als instituts estadístics de les comunitats autònomes o als òrgans competents

en la matèria i, si s'escau, a altres administracions públiques, les dades relatives als padrons als municipis del seu àmbit territorial en què es produeixin altes o baixes d'estrangers en les mateixes condicions que assenyala l'article 16.3 d'aquesta Llei.»

Cinc. S'hi introdueix una nova disposició addicional setena, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional setena. *Accés a les dades del padró.*

Per a la finalitat exclusiva d'exercir les competències que estableix la Llei orgànica de drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social, sobre control i permanència d'estrangers a Espanya, la Direcció General de la Policia accedeix a les dades d'inscripció padronal dels estrangers que hi ha en els padrons municipals, preferentment per via telemàtica.

A fi d'assegurar el compliment estricte de la legislació de protecció de dades de caràcter personal, els accessos s'han de fer amb les mesures màximes de seguretat. A aquests efectes, en la Direcció General de la Policia queda constància de cada accés, la identificació d'usuari, la data i hora en la qual es va fer, així com de les dades consultades.

A fi de mantenir actualitzades les dades d'inscripció padronal d'estrangers en els padrons municipals, la Direcció General de la Policia ha de comunicar mensualment a l'Institut Nacional d'Estadística, perquè exerceixi les seves competències, les dades dels estrangers anotades en el Registre central d'estrangers.

S'habilita els ministres d'Economia i de l'Interior per dictar les disposicions que regulin les comunicacions de les dades dels estrangers anotades en el Registre central d'estrangers per mitjans electrònics, informàtics o telemàtics a l'Institut Nacional d'Estadística.»

Article quart. *Modificació de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.*

S'introdueix una nova disposició addicional dinovena en la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional dinovena. *Procediments administratius regulats a la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social, modificada per la Llei orgànica 8/2000, de 22 de desembre.*

Els procediments que regula la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social, modificada per la Llei orgànica 8/2000, de 22 de desembre, es regeixen per la seva normativa específica, i s'hi aplica supletòriament aquesta Llei.»

Article cinquè. *Introducció d'un apartat 3 a l'article 15 de la Llei 3/1991, de 10 de gener, de competència deslleial.*

S'introdueix el següent apartat 3 a l'article 15 de la Llei 3/1991, de 10 de gener, de competència deslleial:

«3. Igualment, en el marc del que disposa l'article 2, es considera deslleial la contractació d'estrangers sense autorització per treballar obtinguda de conformitat amb el que preveu la legislació sobre estrangeria.»

Disposició addicional única. *Substitució del terme permís pel d'autorització.*

Totes les referències al terme «permís» incloses a la Llei orgànica 4/2000, modificada per la Llei orgànica 8/2000, són substituïdes pel terme «autorització».

Disposició transitòria primera. *Validesa dels permisos vigents.*

Els diferents permisos o les targetes que habiliten per entrar, residir i treballar a Espanya a les persones incloses a l'àmbit d'aplicació de la Llei que tinguin validesa a l'entrada en vigor de la Llei, la conserven pel temps per al qual s'han expedit.

Disposició transitòria segona. *Normativa aplicable als procediments en vigor.*

Els procediments administratius en curs es tramiten i resolen d'acord amb la normativa vigent en el moment de la iniciació.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les normes del mateix rang o inferior que contradiguin o s'oposin a aquesta Llei.

Disposició final primera. *Rang de Llei orgànica.*

Tenen caràcter orgànic els articles primer i segon, quan afectin preceptes qualificats d'aquesta manera a la disposició final primera de la Llei orgànica 8/2000, així com la disposició derogatòria única d'aquesta Llei.

Disposició final segona. *Adequació de l'Administració General de l'Estat a l'Exterior.*

El Govern ha d'aprovar les disposicions oportunes per adequar l'Administració General de l'Estat a l'Exterior a les noves funcions que se li encomanen quant a contractació i documentació de treballadors estrangers.

Disposició final tercera. *Adaptació reglamentària.*

El Govern, en el termini de sis mesos des de la publicació d'aquesta Llei orgànica, ha d'adaptar a les seves previsions el Reglament d'execució de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social, modificada per la Llei orgànica 8/2000, de 22 de desembre, aprovat pel Reial decret 864/2001, de 20 de juliol.

Disposició final quarta. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei orgànica entra en vigor al cap d'un mes de la publicació completa en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,
Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei orgànica i la facin complir.

Madrid, 20 de novembre de 2003.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

BOLETÍN OFICIAL DEL ESTADO

ANY CCCXLIII • DILLUNS 24 DE NOVEMBRE DE 2003 • SUPLEMENT NÚM. 23 EN LLENGUA CATALANA

FASCICLE SEGON

MINISTERI D'HISENDA

21188 *ORDRE HAC/3219/2003, de 14 de novembre, per la qual s'aprova el model 182 de declaració informativa de donatius, donacions i aportacions rebudes, així com els dissenys físics i lògics per a la substitució dels fulls interiors d'aquest model per suports directament llegibles per ordinador, i s'estableixen les condicions i el procediment per a la seva presentació telemàtica a través d'Internet. («BOE» 279, de 21-11-2003.)*

Recentment s'ha aprovat, mitjançant el Reial decret 1270/2003, de 10 d'octubre («Butlletí Oficial de l'Estat» del 23), el Reglament per a l'aplicació del règim fiscal de les entitats sense fins lucratiu i dels incentius fiscals al mecenatge. En aquest Reglament es dona compliment a l'obligació que preveu l'apartat 2 de l'article 24 de la Llei 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense fins lucratiu i dels incentius fiscals al mecenatge. D'acord amb l'apartat 2 esmentat, les entitats que siguin beneficiàries del règim d'incentius fiscals al mecenatge que estableix el títol III de la Llei 49/2002, han de remetre a l'Administració tributària, en la forma i els terminis que s'estableixin reglamentàriament, la informació relativa a les certificacions que hagin expedit com a justificació dels donatius, les donacions i les aportacions deduïbles.

En desplegament d'aquest precepte, l'article 6 del Reglament per a l'aplicació del règim fiscal de les entitats

MINISTERIO
DE LA PRESIDENCIA